

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **V. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, Ph.D.
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2024, č. j. MV-134280-7/SO-2024,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2024, č. j. MV-134280-7/SO-2024 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2024, č. j. MV-134280-7/SO-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 13. 3. 2024, č. j. OAM-25106-17/ZM-2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) zastavilo řízení o žalobcově žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav a na základě toho dospěly k nesprávnému a nedostatečně odůvodněnému právnímu názoru, že žalobci bylo platně doručeno předvolání k výsledku a že nejsou splněny podmínky pro určení neplatnosti doručení předvolání.
4. Poukázal na své námitky v žádosti o určení neplatnosti doručení předvolání k výsledku, dle kterých se o jeho doručování dozvěděl teprve v souvislosti s usnesením o zastavení řízení. K prokázání těchto tvrzení doložil prohlášení svého ubytovatele, který pravidelně vybírá domovní schránku, a současně navrhl provedení výsledku své osoby, ubytovatele a dalších osob ubytovaných na téže adrese jako žalobce. Správní orgány však navrhované důkazy shledaly předem nevěrohodnými, čímž řízení zatížily vadou nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgány nesprávně přikládaly doručence vyšší váhu a důkazní sílu než důkazům předloženým žalobcem. Žalobce poukázal na to, že doručenka není ve správním řízení veřejnou listinou, jelikož nenaplnňuje definici podle § 53 odst. 3 správního řádu.
5. Žalobce upozornil, že prokazování nevhození oznámení o neúspěšném doručení je prokazování negativní skutečnosti, která je obtížně dokazatelná, žalobce ji prokazoval všemi jemu dostupnými prostředky. Nesouhlasil tak s tím, že by neunesl důkazní břemeno. Správní orgány mu ani na jeho žádost neposkytly žádnou součinnost za účelem prokázání skutkového stavu, následně však kladly nedostatečně zjištěný skutkový stav k tíži žalobce, přestože je to právě správní orgán, kdo je povinen zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností.
6. Závěry správního orgánu o skutkové stránce nemohou být výsledkem jeho libovůle, návrhy na provedení důkazů lze neakceptovat, pokud tvrzená skutečnost nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, pokud důkaz nedisponuje vypovídací schopností či pokud je nadbytečný. V posuzované věci bylo vhození oznámení o neúspěšném doručení písemnosti spojeného s výzvou k převzetí písemnosti spornou skutečností, která nebyla ve správním řízení objasněna. Správní orgány pouze upřednostnily skutečnosti vyplývající z doručenky založené ve správním spise a žalobcem navrhované skutečnosti předem vyhodnotily jako nevěrohodné. Žalobce přitom namítal skutečnosti, které zpochybňovaly vhození oznámení. V první řadě se jednalo o nesplnění požadavků kladených na samotnou doručenku, ta totiž neobsahovala jméno, příjmení ani podpis pracovníka pošty. Poukázal rovněž na to, že v témže měsíci (červenec 2023) nebylo oznámení o neúspěšném doručení vhozeno do domovní schránky v případě další z osob ubytovaných na téže adrese, o jejíž věci se aktuálně vede soudní řízení pod sp. zn. 13 A 4/2024. Dále uvedl, že žalobci byla v červnu 2023 doručována

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

výzva k odstranění vad žádosti, kterou si žalobce řádně a včas převzal a rovněž na ni včas reagoval, což svědčí o aktivním přístupu žalobce.

7. Žalobce tvrdil velké množství individuálních skutečností zpochybňujících vhození oznámení s výzvou do jeho domovní schránky, doložil důkaz k jejich prokázání (prohlášení ubytovatele) a navrhl provedení dalších důkazů. Tyto skutečnosti byly způsobilé vyvrátit skutečnosti vyplývající z doručenky doručujícího orgánu založené ve spise, která v tomto řízení měla povahu soukromé, nikoliv veřejné listiny. Nebyly tak splněny podmínky pro odmítnutí navrhovaných důkazů, což mělo za následek, že správní orgány nezjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a následně dospěly k nesprávnému právnímu závěru, že žalobci bylo platně doručeno předvolání k výslechu.
8. Žalobce dále namítal zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života. Upozornil na zásadu zákazu zneužití pravomoci a správního uvážení plynoucí ze správního řádu, z čehož plyne, že správní orgán musí svůj postup vždy náležitě zdůvodnit a šetřit práva a oprávněné zájmy dotčených osob. Z judikatury vyplývá, že správní orgán musí volit takové řešení, které co nejméně zasahuje do práv a zájmů, musí zvažovat přiměřenost dopadů do osobní a právní sféry dotčeného jednotlivce. To však správní orgán I. stupně neučinil, jeho postup vedl k závažnému zásahu do práva na respektování soukromého a rodinného života, jelikož měl za následek zastavení řízení, neprodloužení stabilního pobytového oprávnění po více než 3 letech pobytu, ztrátu oprávnění k výkonu zaměstnání, ztrátu příjmu a vznik bezprostřední hrozby vycestování do země původu, kde probíhá válečný konflikt.
9. Poukázal na nejednoznačnou judikaturu k posuzování přiměřenosti v případě procesního rozhodnutí, žádal proto, aby soud postupoval ve prospěch žalobce a řízení přerušil do doby zodpovězení otázky rozšířeným senátem. K intenzitě zásahu sdělil, že na území ČR pobývá více než 3 roky, plní účel povoleného pobytu (zaměstnání), vybudoval si zde sociální a ekonomické zázemí a společenské vazby, v zemi původu probíhá válečný konflikt, v případě návratu by tak mohlo hrozit porušení zásady non-refoulement. Žalobce má přitom omezené alternativní možnosti, na udělení dlouhodobého víza za účelem strpění není právní nárok a nepodléhá soudnímu přezkumu. I kdyby mu bylo dlouhodobé vízum uděleno, v důsledku napadeného rozhodnutí ztrácí možnost žádat o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a přiznání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta podle § 83 a násl. téhož zákona, současně nedosáhne na povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění na území podle § 43 zákona o pobytu cizinců, dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu tak je pouze prostředkem dočasné úpravy pobytového statusu v ČR, bez možnosti trvalého usídlení. Novou žádost o vydání zaměstnanecké karty by musel podávat v zemi původu, kde probíhá válečný konflikt. Nic z uvedeného žalovaná nezohlednila. Správní orgán I. stupně tak nepřiměřeně zasáhl do žalobcova základního práva na respektování soukromého a rodinného života, správní orgány intenzitě a proporcionalitě zásahu nevěnovaly dostatečnou pozornost, čímž zatížily svá rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.
10. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
11. V doplnění žaloby ze dne 3. 4. 2025 žalobce poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2025, č. j. 13 A 4/2024-46, ve kterém soud ve skutkově téměř totožné Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

věci přisvědčil námitce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu stran ponechání výzvy k převzetí písemnosti v domovní stránce a dovodil, že tato vada správního řízení měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

III. Vyjádření žalované

12. Žalovaná plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť většina žalobních námitek je obsahově shodná s námitkami uvedenými v odvolání, kde byly řádně vypořádány.
13. Žalobce byl k výsledku řádně předvolán, předvolání mu bylo doručeno dne 29. 7. 2023 na základě fikce doručení v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu. Zásilka byla v souladu s § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců doručována na adresu evidovanou v informačním systému cizinců, z obálky vyplývá, že byl žalobce vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, žalobce si zásilku nevyzvedl ani v úložní době, zásilka proto byla vrácena odesílateli. Jelikož si žalobce zásilku nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, považuje se uplynutím 10. dne za doručenou.
14. S ohledem na ozbrojený konflikt na U. má žalobce možnost zachovat své pobytové oprávnění na území podáním žádosti o dlouhodobé vízum podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalovaná tak neshledala, že by napadené rozhodnutí představovalo nepřiměřený dopad do rodinného a soukromého života žalobce. Odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2022, č. j. 10 A 113/2021-42.
15. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

16. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 5. 4. 2023 žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.
 17. Předvoláním ze dne 12. 7. 2023 byl žalobce předvolán k výsledku na den 24. 8. 2023 v 8:30 hod a byl poučen, že nedostaví-li se bez vážného důvodu, bude řízení o jeho žádosti zastaveno z důvodu podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců. Součástí správního spisu je rovněž obálka s předvoláním, která byla vrácena správnímu orgánu I. stupně, dle doručky na obálce byl žalobce vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 19. 7. 2023, na doručence chybí jméno, příjmení a podpis doručujícího pracovníka pošty. Na druhé straně obálky je uvedeno prohlášení v případě vrácení zásilky, dle kterého zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 19. 7. 2023 a nebyla vyzvednuta, zásilka byla vrácena zpět odesílateli dne 7. 8. 2023, u toho je uvedeno razítko s datem 7. 8. 2023 a podpis.
 18. Dle úředního záznamu ze dne 24. 8. 2023 se žalobce nedostavil k provedení výsledku, ani se neomluvil.
 19. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 13. 3. 2024 bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno, neboť se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku. Správní orgán I. stupně za účelem zjištění stavu věci bez důvodných pochybností a v nezbytném rozsahu předvolal žalobce k výsledku na den 24. 8. 2023 v 8:30 hod. Předvolání bylo v souladu s § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu místa hlášeného pobytu. Jelikož nebyl žalobce zastižen, bylo předvolání k výsledku ve smyslu § 23 správního řádu dne 19. 7. 2023 připraveno k vyzvednutí
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jelikož si žalobce písemnost v úložní době nevyzvedl, byla považována za doručenou dnem 31. 7. 2023 ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu. Žalobce se dne 24. 8. 2023 nedostavil k provedení výsledku, z jeho konání se neomluvil, ani nesdělil důvod, proč se nemohl dostavit. Žalobce tak naplnil důvod k zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán I. stupně pak posoudil přiměřenost rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu. Žalobce je svobodný a bezdětný, rodinné vazby má v zemi původu, nikoli v ČR, na území ČR pobývá teprve od 23. 5. 2021, nelze tedy předpokládat, že by si zde vytvořil intenzivní a trvalé vazby, je zdravý, bydlí v pronajatém bytě, dopad do soukromého a rodinného života je tak přiměřený. Ani bezpečnostní situace na U. nemůže být důvodem, pro který by správní orgán v rozporu se zákonem rozhodl o prodloužení doby pobytu. Pro takové případy existuje možnost získat dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území.

20. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal dne 27. 3. 2024, což doplnil dne 6. 5. 2024. Namítal, že mu předvolání k výsledku nebylo řádně doručeno, v poštovní schránce mu nebyla zanechána výzva k převzetí uložené písemnosti, nemohlo tak dojít k náhradnímu doručení. To potvrzuje rovněž ubytovatel žalobce v prohlášení přiloženém k odvolání, ubytovatel pravidelně vybírá poštovní schránku a není si vědom zanechané výzvy. Žalobce upozornil, že v témže měsíci nebyla výzva k převzetí vhozena ani další z osob ubytovaných na téže adrese jako žalobce. Žalobce namítal, že by správní orgán měl umožnit adresátovi veřejné správy seznámit se s obsahem doručovaných písemností i v případě uplatnění fikce doručení, nebylo namístě, aby správní orgán vyloučil vhození písemnosti do schránky. Zdůraznil, že doručenka není ve správním řízení považována za veřejnou listinu. Doručenka ve spise vykazuje vady, neboť na ní není uvedeno jméno a podpis pracovníka pošty. K prokázání svých tvrzení navrhl výslech své osoby, svého ubytovatele a dalších osob ubytovaných na stejné adrese. V přiloženém prohlášení ubytovatele je uvedeno, že ten každý pracovní den vybírá schránku na adrese místa hlášeného pobytu žalobce, schránka je označena jménem žalobce a v červenci roku 2023 mu nebyla do schránky vhozena a doručena žádná výzva k převzetí písemnosti od správního orgánu I. stupně.
21. Napadeným rozhodnutím ze dne 16. 10. 2024 žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Uvedla, že žalobci bylo předvolání k výsledku řádně doručeno fikcí, všechny podmínky byly splněny, není podstatné, zda došlo ke vložení zásilky s předvoláním do schránky. Proti tvrzení žalobce a jeho ubytovatele o nedoručení, které není podpořeno důkazy, stojí tvrzení správního orgánu I. stupně, které je podpořeno údaji uvedenými na obálce s doručovanou písemností. Dále uvedla, že zastavením řízení o žádosti nedošlo k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života.
22. Žalobce rovněž podal dne 28. 3. 2024 žádost o určení neplatnosti doručení předvolání k výsledku. Správní orgán I. stupně žádosti nevyhověl usnesením ze dne 5. 6. 2024, č. j. OAM-25106-30/ZM-2023, žalovaná toto rozhodnutí potvrdila rozhodnutím ze dne 16. 10. 2024, č. j. MV-134280-6/SO-2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

(§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s.ř.s.“), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

24. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s.
25. V posuzované věci je nesporné, že při doručování předvolání k výsledku žalobce nebyl zastižěn na své adrese hlášeného pobytu, zásilka s předvoláním proto byla uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb. Žalobce však popíral, že mu bylo zanecháno oznámení o neúspěšném doručení písemnosti s výzvou, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Žalovaná naopak vycházela z informací obsažených na doručence, která je založena ve správním spisu a podle které byl žalobce vyzván i poučen. Mezi účastníky řízení je tedy sporná otázka, zda žalobci bylo řádně doručeno předvolání k výsledku a zda mohla nastat fikce doručení zásilky.
26. Podle § 23 odst. 1 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižěn a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*
27. Podle § 23 odst. 4 správního řádu *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.*
28. Podle § 23 odst. 5 správního řádu *zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.*
29. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.*
30. Žalovaná považovala předvolání za doručené fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu. Doručení fikcí je formalizovaný úkon, kdy se nezohledňuje, zda a kdy se účastník řízení skutečně seznámil s doručovanou písemností. Náhradní doručení fikcí proto může být uplatněno jen tehdy, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 14. 10. 2021, č. j. 9 Azs 132/2021-35 a nález Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13).
31. První podmínkou je, že písemnost je doručována na správnou adresu, o tom nebylo v posuzované věci sporu. Další podmínkou je, že po neúspěšném pokusu o doručení zásilky je o takovém pokusu účastník informován zanecháním oznámení v domovní schránce nebo na jiném vhodném místě, spolu s poučením a výzvou k vyzvednutí písemnosti, a zásilka je následně uložena a připravena k vyzvednutí. Naplnění tohoto postupu musí být správní orgán schopen prokázat, přičemž obvykle bude vycházet z doručenky (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 Azs 92/2020-36).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

32. Tak tomu bylo i v posuzované věci. Součástí správního spisu je obálka s doručenkou, dle které byl žalobce vyzván k vyzvednutí zásilky s předvoláním a bylo mu zanecháno poučení, zásilka měla být připravena k vyzvednutí dne 19. 7. 2023. Doručenka však vykazuje závažné nedostatky – zcela na ní chybí razítko, jméno, příjmení a podpis pracovníka pošty. Doručenka tak nemohla sloužit jako doklad o tom, že byly splněny všechny náležitosti doručování, neboť není možné ověřit, zda doručenku skutečně vystavil oprávněný pracovník pošty a zda žalobci skutečně byla zanechána výzva a poučení. K tomu srov. rovněž rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2021, č. j. 9 Azs 132/2021-35, bod 21. Absenci těchto náležitostí pak nemohou zhojit razítko a podpis, které jsou uvedeny na zadní straně vrácené obálky, neboť jednak na zadní straně obálky není uvedeno, že by žalobci byla zanechána výzva a oznámení a dále, podpis s datem 7. 8. 2023 se evidentně vztahuje k údaj, dle kterého byla zásilka vrácena zpět odesílateli dne 7. 8. 2023. Z absence uvedených náležitostí na doručence tedy vyvstává zásadní pochybnost, zda a kdy byl žalobce vůbec vyzván k vyzvednutí zásilky, z vadné doručenky nelze vycházet.
33. Žalobce navíc v průběhu správního řízení (i v žalobě) opakovaně namítal, že mu žádná výzva s poučením nebyla ve schránce ani na jiném místě zanechána. K tomuto tvrzení doložil čestné prohlášení svého ubytovatele, který pravidelně vybírá poštovní schránku, že žádná výzva v poštovní schránce nebyla, a navrhl výslech své osoby, svého ubytovatele a dalších osob ubytovaných na stejné adrese. Žádný z těchto důkazů však správní orgány nevzaly v potaz.
34. Nejvyšší správní soud se ke zpochybňování doručení vyjádřil následovně. *„Doručenka je považovaná za obvyklý důkazní prostředek, který prokazuje doručení jakékoliv písemnosti účastníkům řízení, jejich zástupcům, svědkům či jiným adresátům. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu doručenka nemá ve správním řízení (kromě řízení daňového) povahu veřejné listiny. K jejímu zpochybnění tedy není potřeba prokázat opak toho, co z ní plyne, což uvedl ve svém rozsudku již krajský soud, který správně vycházel z toho, že i přesto musí adresát při jejím zpochybnění vyvinout určitou míru aktivity tím, že předestře jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (viz např. rozsudek ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24)“* (rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 Azs 92/2020-36). Soud shledal, že žalobce v průběhu správního řízení uváděl jinou a zcela konkretizovanou verzi reality, která mohla zpochybnit údaje na doručence (i bez ohledu na její vady). Opakovaně totiž uváděl, že mu žádná výzva nebyla doručena, což se mělo stát i jiné osobě ubytované na téže adrese, k tomu navrhoval i důkazy, a sice prohlášení jeho ubytovatele, výslech žalobce a výslech dalších osob bydlících na stejné adrese. Žalobce podal též žádost o určení neplatnosti doručení. Žalovaná však tato tvrzení nevzala vůbec v potaz a ve své argumentaci se pouze odvolávala na doručenku obsaženou ve správním spise. Doručenka však vykazuje zásadní vady, jak soud již v tomto rozsudku konstatoval, a sama o sobě nemůže sloužit jako důkaz o doručení. V důsledku absence zásadních náležitostí na doručence nebylo prokázáno, že žalobci byla skutečně zanechána výzva s poučením a informací o tom, že zásilka bude připravena k vyzvednutí od zmíněného data. Vzhledem k tomu, že žalobce zároveň popíral zanechání oznámení o uložení zásilky, nemůže vadná doručenka obstát.
35. V tomto kontextu lze odkázat i na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2021, č. j. 5 A 108/2019-35, který v napadeném rozhodnutí citovala i žalovaná a dle kterého:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

„[t]en, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve unést břemeno tvrzení a předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení a údaje uvedené na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi prokazující, že zásilka doručena nebyla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2021, č. j. 7 Azs 387/2020-29, jakož i v něm hojně odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu).“ Žalovaná bez dostatečného věcného odůvodnění s odkazem na zmiňovaný rozsudek uzavřela, že žalobce nijak neprokázal, že mu oznámení s výzvou nebylo doručeno. Žalovaná však zcela opomenula, že doručenka vykazuje zásadní nedostatky, nevypořádala se ani s tvrzeními žalobce ohledně alternativní verze průběhu doručování, ani s jeho důkazními návrhy, což způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalobce přitom opakovaně uváděl, že mu nebylo zanecháno oznámení, rovněž upozornil, že to samé se stalo další z osob ubytovaných na stejné adrese, k důkazu navrhl prohlášení ubytovatele a výsledky. Žalovaná však na to nijak věcně nereagovala, argumentovala pouze vadnou doručenkou.

36. V posuzované věci tedy nebylo ve správním řízení postaveno najisto, že žalobci bylo zanecháno oznámení o neúspěšném doručení s poučením a výzvou k vyzvednutí zásilky ve smyslu § 23 odst. 4 a 5 správního řádu. V takovém případě nelze zákonné podmínky pro doručení fikcí považovat za splněné. Předvolání k výsledku tak nebylo žalobci doručeno v souladu se zákonem.
37. Soud se již nezabýval ostatními žalobními námitkami, neboť s ohledem na výše uvedené vypořádání hlavní žalobní argumentace, kdy odpadl nosný důvod rozhodnutí, by to bylo nadbytečné.
38. Pouze k námitce ohledně nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života soud konstatuje, že důvody k přerušení řízení neshledal, neboť Nejvyšší správní soud se již k dané otázce vyjádřil. Dle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2025, č.j. 8 Azs 99/2023-65: *„správní orgán je povinen s ohledem na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince i v případě, jsou-li dány důvody pro vydání rozhodnutí o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 správního řádu. Přiměřenost posuzuje správní orgán vždy, je-li možnost zásahu patrná z okolností věci, ze spisu či ji cizinec tvrdí.“*
39. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. V souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. současně vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení. Právní názor vyslovený v tomto rozsudku žalovanou zavazuje (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
40. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem představují soudní poplatek ve výši 4 000 Kč, náklady právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024, tj. převzetí právního zastoupení a podání žaloby), tedy celkem 6 200 Kč, a náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, tedy celkem 600 Kč (§ 13 téže vyhlášky). Výše nákladů za právní zastoupení tedy činí částku 6 800 Kč plus DPH o sazbě 21 % (1 428 Kč), tedy 8 228 Kč. Celková výše nákladů tedy činí částku 12 228 Kč. Soud nepřiznal náhradu za vyjádření žalobce ze Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

dne 3. 4. 2025, neboť k jeho podání soud nevyzýval, přičemž soudu je známa jeho vlastní judikatura.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. prosince 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.